19/08/2022

Ποιοι θα κατοικήσουν στην Γαύδο;

/ Γνώμες

Του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιου

Έχοντας το προνόμιο η ακριτική νήσος Γαύδος, το νοτιότερο σημείο-σύνορο της Ευρώπης όπως το ονομάζουν και είναι, να υπάγεται εκκλησιαστικά εις την καθ΄ ημάς Ι. Μητρόπολη (Κισάμου και Σελίνου), τα Θεοφάνεια επισκεφθήκαμε το νησί (απ΄ όπου και η φωτογραφία που συνοδεύει το κείμενο με τα

λιγοστά παιδιά του νησιού, τα γεμάτα ζωντάνια και χάρι), επ΄ ευκαιρία και της επισκέψεως της εξοχ. Προέδρου της Δημοκρατίας στο νησί κας Κατερίνας Σακελλαροπούλου.

Στην επίσκεψη μας αυτή γίναμε κοινωνοί και αποδέκτες της αγωνίας και έντονης ανησυχίας της μοναδικής οικογένειας του νησιού με τρία παιδία (οικ. Λουγιάκη), υπάρχει ακόμα άλλο ένα μικρό παιδί που μόνιμα κατοικεί η οικογένεια του στην Γαύδο, περί του τι μέλλει γενέσθαι με τα δύο από τα τρία παιδιά τους, καθώς φοιτούσαν στην έκτη τάξη Δημοτικού και στο νησί δεν υπάρχει Γυμνάσιο. Δηλώνοντας η οικογένεια Λουγιάκη ότι δεν επιθυμεί την μετακίνηση της από το νησί, τόπο που συνειδητά επέλεξε ως μόνιμη κατοικία.

Τόπος ξεχωριστός, ιστορικός, ιδιαιτέρου κάλλους αλλά με πολλές ελλείψεις που καθιστούν την μόνιμη κατοίκηση και μάλιστα οικογενειών με μικρά παιδιά, ιδιαίτερα δύσκολη και περιπετειώδης. Για τον λόγο αυτό και όχι μόνον φυσικά, οι οικογένειες αυτές που συνειδητά επιλέγουν την διαμονή τους στα σύνορα της Πατρίδας μας με ό,τι δυσκολίες και στερήσεις αυτό συνεπάγεται, δεν είναι άξιες μόνον επαίνων πολλών, αλλά οφείλει, είναι χρέος της Πολιτείας, ως και όλων των συναρμόδιων Θεσμών και Φορέων, όχι απλά να στηρίζουν και ενισχύουν την παραμονή τους στα ακριτικά μας σύνορα, αλλά και να παρέχουν κίνητρα παραμονής τους ως και επιπλέον ελκυστικά κίνητρα επιλογής και άλλων οικογενειών για μόνιμη ή έστω πολυετή κατοίκηση στα ακριτικά σύνορα της Πατρίδας. Οι λόγοι στήριξης των οικογενειών αυτών πολλοί, ευνόητοι και οφθαλμοφανείς.

Δυστυχώς, σύμφωνα με όσα έχουν δημοσιοποιηθεί και τεκταίνονται τον τελευταίο καιρό, οι φόβοι και οι ανησυχίες της οικογένειας Λουγιάκη, περί αναγκαστικής μετοίκησης τους από το ακριτικό νησί της Γαύδου, (που συνειδητά επέλεξαν ως μόνιμη κατοικία και δημιουργία της οικογένειας τους), είναι πλέον μια πραγματικότητα που καλούνται να διαχειριστούν. Οι αρμόδιοι από πλευράς της Πολιτείας δηλώνουν ότι για δύο παιδιά δεν μπορεί να δημιουργηθεί μονοτάξια Γυμνασιακή τάξη καθώς όπως λένε: «Στο Γυμνάσιο απαιτείται ένας μόνιμος διευθυντής και περίπου εννιά ειδικότητες. Είναι αδύνατον να βρεθούν εκπαιδευτικοί που θα μετακινηθούν για 2-3 ώρες ….θα είναι αμφίβολο να βρεθούν οι απαραίτητοι εκπαιδευτικοί και ακόμα και αν βρεθούν θα υπάρχει πρόβλημα στις μετακινήσεις τους».

Η άποψις αυτή ενισχύεται και από άλλες παρόμοιες που θεωρούν ότι «για λόγους παιδαγωγικούς και ψυχολογικούς» δεν μπορεί να λειτουργηθεί μονοτάξιο Γυμνάσιο στην Γαύδο και εισηγούνται η Πολιτεία να θεσμοθετήσει ειδικό επίδομα που θα στηρίζει την οικογένεια που θα αναγκαστεί να φύγει, να ξεριζωθεί δηλαδή, από το ακριτικό νησί της Γαύδου που συνειδητά επέλεξε ως τόπο μόνιμης κατοικίας. Μάλιστα κάποιοι εκ των αρμοδίων επικοινώνησαν μαζί μας, ζητώντας μας αρωγή ως προς την κατεύθυνση αυτή.

Δηλώσαμε και δημόσια δηλώνουμε ότι κατανοούμε τις θέσεις και απόψεις αυτές, οι οποίες εδράζονται επί λογικών επιχειρημάτων που σε άλλη περίπτωση θα μας εύρισκαν σύμφωνους. Εάν, για παράδειγμα, η υπόθεσης αυτή δεν αφορούσε ένα ακριτικό νησί στα σύνορα, εάν η οικογένεια Λουγιάκη επιθυμούσε την μετοίκηση της, ή εάν υπήρχαν και άλλες οικογένειες με παιδιά να στηρίξουν τον τόπο κλπ., τότε θα συμφωνούσαμε την λογική αυτή.

Στην περίπτωση όμως αυτή της οικογένειας Λουγιάκη η οποία, εφ΄ όσον η Πολιτεία εμείνει στην απόφαση της, θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει την ακριτική νήσο Γαύδο• οικογένεια που δηλώνει ότι: «δεν θέλει να φύγει από τον τόπο της», ότι τους είπε η κόρη τους πως: «όταν έρθει η ώρα να φύγουμε, θα δεθώ σε μια κολώνα για να μην φύγω»• περίπτωση που, τελικά, δεν θα φύγουν μόνον τα 2 αλλά και τα 3 παιδιά της οικογένειας από το νησί (ποιος θα φροντίζει το 3ο μικρότερο παιδί, αν όχι η μητέρα του που θα αναγκαστεί να μετοικήσει με τα άλλα 2 παιδιά της;)•

περίπτωση που εάν ο πατέρας ως βιοπορίζοντας την οικογένεια του από την κτηνοτροφία δεν φύγει από το νησί θα στερηθεί την οικογένεια του και τανάπαλιν, με ό,τι αυτό συνεπάγεται•

περίπτωσης που θα δημιουργήσει δυσκολίες κοινωνικοποίησης και στο 4ο παιδί του νησιού, το οποίο θα φοιτήσει στο Νηπιαγωγείο (ένα μικρό παιδί μόνο του σε ένα νησί, χωρίς να συναναστρέφεται συνομήλικα παιδιά, πόσο παιδαγωγικό μπορεί να είναι;), σε αυτή λοιπόν την περίπτωση, με δεδομένα όλα τα ανωτέρω, συνυπολογίζοντας δε και το τι συνεπάγεται, τι σημαίνει για το νησί η αναγκαστική φυγή της μοναδικής τρίτεκνης οικογένειας, δεν μπορούμε παρά να ενώσουμε την φωνή μας με αυτή της οικογένειας Λουγιάκη ως και με όλων των κατοίκων της ακριτικής νήσου Γαύδου και να ζητήσουμε από τους αρμόδιους να μην μείνουν: «στο ωρολόγιο πρόγραμμα και το καταστατικό», όπως επικαλούνται, ως ένα από τους λόγους αδυναμίας δημιουργίας μονοτάξιου Γυμνασίου στην Γαύδο, αλλά να δώσουν λύση σε ένα, κατά την άποψη μας, μείζονος σημασίας και συμβολισμού θέμα-πρόβλημα που δεν αφορά μόνον την οικογένεια Λουγιάκη, αλλά όλους μας.

Φυσικά και δεν είμαστε ειδικοί να προτείνουμε λύσεις όμως στο επιχείρημα «απροθυμίας εκπαιδευτικών να μεταβούν στην Γαύδο», αντιτείνουμε την εμπειρία που είχαμε, κατά την επίσκεψη μας τα Θεοφάνεια, όπου γνωρίσαμε μια εξαιρετική εκπαιδευτικό (δασκάλα) με πολλές ευαισθησίες, αγάπη για τον τόπο και τα παιδιά και μας συγκίνησε ιδιαίτερα, για τούτο και με χαρά ανταποκριθήκαμε και σε αίτημα εξοπλισμού του Σχολείου. Είναι σίγουρο, πιστεύουμε, ότι υπάρχουν πολλοί εκπαιδευτικοί που θα επιθυμούσαν να διδάξουν στην Γαύδο. Εάν όχι οι εκ των της επετηρίδας προς διορισμό, ας επιλεγούν, κατ΄ εξαίρεση, οι επιθυμούντες να διδάξουν στο νησί, από το πλήθος των προς διορισμό εκπαιδευτικών. Δεδομένο ότι θα υπάρξει μεγάλο ενδιαφέρον.

Εάν υπάρξει βούληση, λύσεις θα βρεθούν. Πως βρέθηκαν π.χ. πριν δύο χρόνια όταν στο Δημοτικό ακριτικό αυτό Σχολείο της Γαύδου η Περιφέρεια Κρήτης δώρισε τα απαραίτητα μηχανήματα για να μπορούν οι νεαροί μαθητές, (που τώρα καλούνται να φύγουν από τον τόπο τους), να κάνουν Αγγλικά και Πληροφορική; Ο διαδραστικός προτζέκτορας, οι υπολογιστές και ο λοιπός τεχνικός εξοπλισμός που δώρισε η Περιφέρεια Κρήτης έδωσαν την δυνατότητα σε Καθηγητές να διδάσκουν τα παιδιά με αμφίδρομο τρόπο, διορθώνοντας ζωντανά τα λάθη, όπως όταν ο δάσκαλος βρίσκεται στην τάξη!

Η περίπτωση λοιπόν της Γαύδου, φρονούμε, είναι μια ιδιαίτερη και ξεχωριστή, μοναδική περίπτωση και δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως μια απλή «παραμεθόριος περιοχή», καθώς πολλές «παραμεθόριες περιοχές» έχουν και άλλες δυνατότητες επιλογών. Η Γαύδος όχι. Ως τέτοια ιδιαίτερη και, κατ΄ εξαίρεση, περίπτωση θα πρέπει να αντιμετωπιστεί και να βρεθεί η συμφέρουσα λύση, όχι μόνον για την οικογένεια, αλλά και για τον τόπο.

Διερωτώμαι: Στις μοναδικές με παιδιά οικογένειες που ζουν στα σύνορα, όπως η Γαύδος, τι είδους κίνητρα θα πρέπει να δίδονται; Κίνητρα να φεύγουν, να εγκαταλείπουν τον ακριτικό αυτό τόπο, που συνειδητά επέλεξαν να χτίσουν τις ζωές τους ή κίνητρα να μείνουν, να φυλάξουν τον τόπο, να τον κρατούν ζωντανό; Και εάν αναγκαστούν να φύγουν, να ξεριζωθούν, από τα σύνορα, από τον τόπο τους, ποιοι θα κατοικήσουν σε αυτόν;;